Ao. 1856. Dingsdag

No. 16. 5 Februarij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.
1 Feb. Van de slaven: *Evert*, geboren in 1834, zoon van *Tina*, en *Martha*, geboren in 1845, dochter van *Magdalena*, beide toebehoorende aan den boedel Lambertus Thijm.

» » Van de slavin *Philida* of *Carolina*, geboren in 1806, waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende aan Joh. M. Dompig.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 25 Januarij 1856.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dezer kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, tengevolge van het daartoe door J. C. Gerrets gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, aan de landsslavin *Paulina*, geboren in 1823, dochter van *Cornelia*.

en dat gemelde gemanumitteerde voortaan de namen zal voeren, van

Paulina Maria Gerharus.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 4 Februarij 1856.

Alzoo de navolgende personen van het Gouvernement hebben verzocht, om in pacht te bekomen, de na te melden landerijen, als:

1o. Jacquelina Geertruida Beck, het perceel land gelegen ten zuiden van de *Knuffelsgracht*, groot een *half* bunder, en

2o. Doortje Strijp, het perceel land, gelegen ten zuiden aan het kanaal vroeger bestemd geweest om te worden gegraven tot aan de rivier *Saramacca*, groot een *kwart* bunder.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten daarop eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames, met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements Secretarie in te dienen; zullende anders over de opgenoemde perceelen land door het Gouvernement worden beschikt, naar aanleiding der Publicatie van den 13den Julij 1846 (G. B. c. a. No. 8.)

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 4 Februarij 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van heden No. 154, is, aangezien de Heer Gouverneur zich op morgen voor eenige dagen van *Paramaribo* verwijdert, de Heer Procureur Generaal, als oudste Lid van den Kolonialen Raad, belast geworden met de behandeling der dagelijksche zaken, gedurende Zijner Excellentie's afwezigheid.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 4 Februarij 1856.

(1978) Ten verzoeke van den Heer Frederik Jacobus van der Enk, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Post - Kantoor.

Op DINGSDAG den 5den dezer, des namiddags ten 1 ure, zullen de via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* te verzenden Mail-pakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 1 Februarij 1856.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 3 Februarij 1856.

Op den 25 Januarij 1856, zijn in onder-trouw opgenomen:

Isaac Aron Samuels
en
Rachel Fonseca.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Tweede afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

Den 28n. Januarij. De slavinnen *Wilhelmina* en *Dido*, bekend ten name van den grond *Elisabethshoop*, in dienst van E. J. S. Stuger.

Den 30sten, den slaaf *Dirk*, aankomende den minderj. William Balsem.

Terwijl sedert 1. October ll. als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slaaf *Present*, aankomende A. Mac Donald.

2o. De slaaf *Abraham*, aankomende Js. Fernandes Jr.

3o. De slaaf *Abuis*, aankomende den Boedel J. H. Putscher.

4o. De slavenjongen *Charles*, aankomende H. A. Monsanto Fils.

en 5o. De slavin *Adolphina*, aankomende B. Oosterend.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 1 Februarij 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Benoodigd voor 's Gouvernements dienst:

Diverse **KLEEDINGSTUKKEN** en **SNUISTERIJEN** voor de Indianen te *Nickerie*, te leveren in 's lands Magazijnen achter het fort *Zeelandia*.

De Bus der inschrijvingsbilletten ter Gouvernements Secretarie, alwaar eene specifieke lijst is aangeplakt, zal geligt worden op Zaturdag den 9 dezer, des voormiddags ten *elf* ure.

N. B. De monsters te bezorgen ter Administratie van Financien.

Paramaribo, den 4 Februarij 1856.

De waarn. Administrateur van Financien,
A. WILDEBOER.

De waarnemende koloniale Ontvanger en Betaalmeester der Kolonie *Suriname*, herinnert bij deze ten overvloede belanghebbenden aan de voldoening, vóór het einde dezer maand, van de volgende belastingen:

LANDTAXEN of AKKERGELDEN,
BRUGGEN en WEGENGELDEN,
ERFPACHT, en
PAARDENGELD.

Paramaribo, den 1 Februarij 1856.

J. ELLIS.

Transporten.

(1704) Den 1sten Februarij 1856. De Exploicteur aan H. A. Hatterman van het Huis en Erf aan de *Dominé Straat*, N. W. La. C No. 35, O. W. La. C No. 14.

Idem. H. A. Hatterman aan G. Spong zich teekenende G. M. Spong

van het Huis en Erf aan de *Dominé Straat*, N. W. La. C No. 35, O. W. La. C No. 14.

Paramaribo, *den 4 Februarij* 1856.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Transport.

(1980) Den 4den Februarij 1856. W. T. Abendanon aan S. Abendanon Sz. van den Grond *Wolffenbuttel* of wel het Erf gelegen aan de *Grave Straat*, bekend onder No. 49, 2e Buitenwijk, met al de daaropstaande Gebouwen.

Paramaribo, *den 4 Februarij* 1856.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Benoodigd voor 't Militaire Hospitaal:

VERSCH MOSTERDZAAD.

(1798) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is gedevolveerd den Boedel van Philippina van Truij van van Onna, (overleden den 7 November 1855) den 14 Januarij 1856.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, ten einde op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde administratie is bepaald.

Paramaribo, *den 1 Februarij* 1856.
De Curator,
CHs. LIONARONS.

Op Dingsdag den 12 dezer, des namiddags ten 4 ure, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het lokaal van hetzelve Departement door den Vendumeester J. C. GOMPERTS publiek doen verkoopen:

De Goederen gevonden in de volgende *desolate* boedels, als:

J. Fraser, J. J. de Man, Sophia J. Reijsiger, H. J. J. Dumont, P. J. van Wesel, J. J. Monsanto, Marianna Stift, P. Faubel, G. A. Keogh, A. Nederhorst, H. Lack, en den gerepudieerd Gemeenschappelijken *desolaten* boedel E. A. Dompig en nagelatene Huisvrouw E. M. Zichem.

En vermits in die boedels tot dus ver geene genoegzame goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet worden opgeroepen.

Paramaribo, *den 4 Februarij* 1856.
De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

(1706) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 8n. Februarij 1856 des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De Plantaadje *PARADISE* cum annexis

De Plantaadje *PHENIX*, (Lot Land No. 4).

Een kwart aandeel in de Plantaadje *PLAISANCE*.

Het *LOT LAND No. 5*, gelegen in *Nickerie*, aan de rivier *Nickerie*.

Twee derde aandeelen der voormalige doch thans het geheel van de actueele Plantaadje *UNION* cum annexis, en

De Plantaadje *DIAMOND* cum annexis, gelegen in *Nickerie*, aan den *Rijweg*, allen aankomende de Boedels R. A. en J. Cruickshank.

De slaven *Susanna*, *Alexis*, *Venus*, *Bonheur* en *Latona*, aankomende den boedel J. C. Neij.

Paramaribo, *den 4 Februarij* 1856.
SIMON ABENDANON Sz.

(1979) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 15 Februarij 1856, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Een derde in het ERF en daarop staande GEBOUWEN, gelegen aan de *Domine straat*, bekend onder N. W. La. C No. 32 en O. W. La. C No. 109, aankomende den boedel van wijlen C. W. Esser geboren Kalden, van welken boedel G. J. H. Kalden voor *een derde* erfgenaam is.

Paramaribo, *den 4 Februarij* 1856.
SIMON ABENDANON Sz.

Nieuwstijdingen.

Engeland.

De *Times* en de *Herald* deelen berigten mede uit Calcutta van 3 November. De correspondent van eerstgenoemd blad zegt, dat de opstand der Santhals nog niet onderdrukt is; de rebellen houden Beerphoom nog bezet en verwoesten de geheele omliggende streek. De krijgswet zoude onverwijld worden afgekondigd; de troepen in Bengalen worden met 600 man versterkt, waarvan de helft naar het centrum der oproerige districten gezonden zal worden. Middelerwijl rukt een legerkorps langs den grooten weg op, om de rebellen naar het zuiden voor zich uit te drijven, waar zij door een ander corps, dat in en om Raneegunge staat, gevangen genomen en waarschijnlijk afgemaakt zullen worden. Heeft men hen maar eerst uiteen gedreven, dan zal men hen noodzaken 10 jaren lang aan hunne eigene onderwerping te arbeiden en wel door hen wegen te laten aanleggen, tot in het hart van hun roofnest. Daardoor zoude een nieuwe opstand onmogelijk gemaakt zijn, als ook hun plan, om in het volgende jaar ondersteund door de Coles, op nieuw tot opstand overte slaan. Ook in andere streken van Indie vertoonen zich voorteekenen van een naderenden opstand. Een godsdienstoorlog in Oude houdt men nog altijd voor mogelijk. De fanatieke Moulavie had reeds het voornemen opgevat, om aan het hoofd van 3000 man op te rukken. Ook de Hindos hadden 3000 man bijeengebragt en eene inlijving in het Britsch Indische gebied, zal wel het eenige redmiddel zijn, want beide partijen weten zeer goed, dat de Oost-Indische Compagnie eerder alles dan godsdienstige opstanden duldt. De hoofdoorzaak van de zwakheid en besluiteloosheid der authoriteiten ligt in gebrek aan militaire en civiele ambtenaren. Van de officieren zijn er zooveel met verlof afwezig of met andere zaken bezig, dat elk regiment te naauwernood 10 officieren telt. Hetzelfde kan men zeggen van de civiele ambtenaren.

Lord Dalhousie bevindt zich op weg naar Rangoon en wordt eerst over eene maand te Calcutta terug verwacht.

In Centraal Azië schijnt het er niet gunstig uit te zien, als men ten minste de van daar ontvangen berigten gelooven kan. De troonsopvolging in Candahar werd bewist door de zonen en broeders van den vorigen beheerscher en een van deze laatste, Mahomed Sadeek Khan, schijn thans de heerschappij in handen te hebben. Dost Mahomed was voornemens naar Candahar te gaan om een einde aan deze woelingen te maken, doch Mahomed Sadeek deed hem weten dat hij als een vijand behandeld zoude worden. Alsnu dreigde de Ameer zijn weerspanningen leenman daarmede dat hij de Engelschen te hulp zoude roepen. — Verder waren er geruchten in omloop dat Herat door de Perziers was bezet, hetgeen de zaken nog ingewikkelder zoude maken, daar Dost Mahomed niet tegen Perzie en Candahar te gelijk is opgewassen. Het zoude dus wel mogelijk zijn dat Engeland, ten gevolge van het gesloten tractaat, Dost Mahomed zoude moeten te hulp komen. Aan den anderen kant zoude het staatkundig van de Engelsche regering zijn den schach van Perzie in het bezit van Herat te laten, op voorwaarde dat hij een inval deed in de Russische provincien aan de Caspische zee. Deze vorst moet reeds overhellen tot eene alliantie met de Westersche mogendheden, en reeds moet hij den Russischen gezant verlof gegeven hebben van Teheran naar zijn landgoed te vertrekken.

— De Engelsche gezant te Washington, de heer Crampton, heeft in het te Boston verschijnende dagblad *International Journal* een verdediger gevonden. Het maakt de instructien bekend, die door den gezant in eene circulaire aan de verschillende Engelsche consuls in Amerika, betreffende het aanwerven van troepen voor het vreemden legioen medegedeeld zijn; en daarin wordt hun herhaaldelijk aanbevolen, zich toch vooral te wachten voor eene schending der neutraliteitswetten. Dit document, gedagteekend 11 Maart, 1855, zegt hoofdzakelijke het volgende: Het gezantschap te Washington heeft een vasten Amerikaanschen regtsgeleerde aangenomen, die het geraadpleegd heeft, ten einde te weten te komen, hoever de Amerikaansche neutraliteitswetten gaan. De Engelsche regering wenscht wel is waar rekruten te bekomen, doch alleen dan, wanneer aan de Amerikaansche regering geene aanleiding tot klagten gegeven wordt. De consuls moeten derhalve voorzigtig te werk gaan en voor alles op de clausule der acte van het jaar 1818 letten, krachtens welke ieder, die een persoon aanwerft of naar zich toelokt, opdat hij zich buitenslands en in vreemde krijgsdienst moge begeven, strafschuldig is. De Engelsche agenten mogen dus alleen hen, die zich als vrijwilligers willen laten inschrijven, den weg aanwijzen dien zij te volgen hebben, om, zonder schending der Amerikaansche wetten, daartoe te kunnen overgaan; elke andere bemoeijing ten deze moet vermeden worden, als kunnende leiden tot verwikkelingen. — In een bijzonder memorandum geeft de heer Crampton en détail de wijze aan de hand, waarop het doel der Engelsche regering bereikt kan worden, zonder de gevoeligheid der Amerikanen te kwetsen.

De indruk, dien de openbaarmaking van bovengenoemde circulaire in Amerika heeft veroorzaakt, moet, zooals men van daar verneemt, onaangenaam zijn. De circulaire toch, zegt men, is zonneklaar het werk van een regtsgeleerde, die er op uitging om de wetten door spitsvindigheid te ontduiken. Het gevoelen aldaar is, dat het een grooten staat, gelijk Engeland, niet past tot een zoo nietig hulpmiddel toevlugt te nemen.

— De Eng. bladen deelen eenige bijzonderheden mede, betreffende een guano eiland, onlangs in den stillen Oceaan ontdekt, en werwaarts voor particuliere rekening zijn vertrokken twee Amerikaansche schepen, onder bescherming der regering van de Vereenigde Staten. Dit eiland, hetwelk op geene kaart staat aangeduid, ligt meer dan 500 mijlen van het vasteland en meer dan 200 mijlen van eenig ander eiland verwijderd. Er is geen spoor van plantengroei of van het verblijf van menschen te vinden. De

bodem ligt slechts 20 à 30 voet boven de oppervlakte der zee en het eiland zelf zal 8 à 9 mijlen in omtrek zijn. Men treft er mijriaden vogels aan en de kust levert op vele plaatsen eene veilige wijkplaats voor schepen op. Naar aanleiding van bovenstaande opgaven heeft de regering der Vereenigde Staten tot eene eerste, zoowel officiele als particuliere exploratie, magtiging gegeven.

— Uit London wordt dd. 17 Dec. jl. geschreven: Het derde en vierde deel van *Macaulay's geschiedenis van Engeland* is gisteren verkrijgbaar gesteld. De uitgevers (Longmans) hadden een bijzonder gebouw gehuurd, om de 60,000 bestelde banden te kunnen bergen en een aantal wagens en karren, om aan de inteekenaren zoo spoedig mogelijk hunne exemplaren te doen toekomen. In weerwil hiervan konden de exemplaren slechts gedeeltelijk uitgegeven, en zal de distributie eerst heden voltooid worden. De beide nieuwe deelen bevatten 1600 bladzijden en behelzen het tijdvak der troonsbestijging van Willem III tot aan den Rijswijkschen vrede in 1697, aldus eene periode van nog geen volle 9 jaren. Bijna even zoovele jaren heeft de beroemde geschiedschrijver noodig gehad, om dit gedeelte van de Engelsche historie te schrijven, zoodat de op het titelblad van het eerste deel vervatte belofte, dat hij deze geschiedenis tot aan den nieuweren tijd zal voortzetten, wel niet vervuld zal worden. Het publiek althans heeft die hoop reeds voorlang laten varen. De beide nieuwe deelen beantwoorden, wat inhoud en stijl betreft, volkomen aan de beide eersten. Koning Willem blijft daarin de held des schrijvers, en meesterlijke schilderingen van de toenmalige zeden en den maatschappelijken toestand wisselen met den streng historischen schrijftrant af, wanneer deze niet, zoo als in de eerste deelen in afzonderlijke hoofdstukken behandeld worden.

— Uit Bukarest wordt gemeld, dat Alexander Floresco, een neef van den hospodar en prefect van dat district, plotseling beslag heeft gelegd op al den voorraad van granen, dien de boeren en pachters bezitten, met verbod om zelfs het geringste er van te verkoopen, bij overtreding waarvan zij streng gestraft zouden worden. Tot overmaat dezer despotieke handelwijze nam hij zooveel graan van hen als hij wilde tegen een prijs dien men als de helft van den gewonen marktprijs kan aanmerken. Toen een boer zich deswege bij den minister van binnenlandsche zaken beklaagd had, was het eenig antwoord dat hij ontving — de knoet; terwijl de heer Floresco voor zijne willekeurige daden den dank van den hospodar inoogste.

Het onmiddellijke gevolg hiervan was, dat vele pachters en boeren tegen een rantsoen zich van den dwang hun opgelegd, hebben ontheven, met welke gelden de prefect nu de talrijke schulden, die hij gemaakt heeft, zoekt te betalen.

Duitschland.

De *Köln. Ztg.* bespreekt het tractaat tusschen de West. mogendheden en Zweden. Sedert 1812, zegt dit blad, heeft Zweden ten minste de Zweedsche dynastie zich in zekeren zin onder de bescherming van Rusland geplaatst en is dientengevolge door dezen magtigen buurman steeds met de grootste beleefdheid behandeld geworden. Evenwel heeft Rusland verschillende eischen aan Zweden en Noorwegen gedaan, zelfs aanspraak gemaakt op stukken grondgebied (in het hooge Noorden), welke het wel is waar voor dit oogenblik laat rusten, doch daarom nog niet opgeeft. De Zweedsche staatsmannen vermoeden maar al te wel, wat dit te beteekenen heeft. Het is de draad waaraan Zweden fladdert. Rusland heeft daarin steeds, zoodra het gunstige oogenblik daar is, een voorwendsel, om op Zweden aan te vallen; wel is waar een nietig voorwendsel, maar toch altijd een, dat beter is dan dat, op grond waarvan het in 1809 zich van geheel Finland meester maakte en een gedeelte van Lapmarken en de Aland eilanden daarbij voegde. Het is bovendien bekend, dat Rusland sedert lang een nieuw station voor zijne vloot in de Oostzee wenscht te bezitten, en dit hetzij van Denemarken, hetzij van Zweden, op Bornholm of op Gothland hoopt te krijgen. Voor een kleinen staat als Zweden, is het op den duur moeijelijk aan eischen van dien aard weerstand te bieden.

Wanneer het tractaat niets meer beteekent, dan hetgeen daarvan bekend gemaakt is, dan heeft Zweden prijzenswaardig gehandeld, dat het gebruik heeft gemaakt van een gunstig oogenblik om zich tegenover Rusland in veiligheid te stellen. Maar de waarde der tractaten hangt af van de gezindheid, waarmede zij gesloten worden. Het tractaat van de Westersche mogendheden met Oostenrijk van 2 Dec. 1854, trad in het leven als een of- en defensief verbond en dreigde met oorlog. Die bedreiging is gebleken ijdel te zijn. Het tractaat met Zweden is schijnbaar van ondergeschikt belang. Het strekt alleen tot bescherming van Zweden, voor het geval dat het door Rusland aangevallen wordt, hetgeen voorloopig wel tot de onwaarschijnlijkheden behoort. Daaruit kan echter een oorlog ontstaan, waardoor Zweden weder in het bezit van Finland komt. De geheime artikelen, welke bij het traktaat moeten gevoegd zijn, zouden daaromtrent het gewenschte licht kunnen verschaffen. In het tractaat, zoo als het openbaar wordt gemaakt is Zweden de ontvangende partij; wat zal het daarentegen geven? In allen gevallen heeft Zweden zich door dit tractaat van den Russischen invloed geëmancipeerd.

— Tot groote ergernis der Russen, heeft de Poolsche bevolking tot dusverre geen deel genomen aan de zoogenaamde vrijwillige bijdragen ter ondersteuning der vroegere inwoners van Sebastopol en de gewonden in de Krim. Thans is te Warschau eene aanschrijving uit St. Petersburg ontvangen, waarbij in elke gemeente, zelfs ten platte lande, inschrijvingslijsten moeten geopend worden, waarop elk ingezeten, zonder uitzondering, voor eene bijdrage *moet* inschrijven.

Uit Goulette (bij Tunis) wordt dd. 18 Nov. het volgende geschreven:

In den afgeloopen nacht heerschte er alhier een hevig Zuid-Oostewind, zoodat er op de reede een zware golfslag ging.

Dezen morgen heerschte nog dezelfde wind, doch minder sterk dan gedurende den nacht. De lucht was somber doch niet dreigend. De barometer teekende 28 duim. Ten zeven ure werd het nog donkerder. Bliksemstralen volgden elkander snel op en donderslagen werden zwaarder en zwaarder naar mate de lucht donkerder werd. Ten 7½ ure vielen er, na eenige hevige donderslagen, groote hagelsteenen gedurende 5 minuten, waarna de lucht een weinig ophelderde. Toen zag men van de wolken tot de bergen in het ZZO. eene opmerkelijke wolk die naar de zee ging, en weldra was er geen twijfel meer aan of eene hoos was naar de reede van la Goulette in aantogt. Het regende, de wind was niet zeer strek, doch op de zee ging nog een zware golfslag. Toen de hoos de zee bereikte, vertoonde deze op de plaats waar zij heen trok, niets dan eene massa schuim en weldra omhulde dit een gedeelte der schepen op de reede. Het was toen bijna onmogelijk, om van la Goulette af de verwoesting te zien die de hoos aanrigtte, maar de reede verlatende, kwam de hoos op het westelijk gedeelte van la Goulette aan, en bepaaldelijk op het arsenaal, waar zij zeer groote schade aanrigtte.

De ongelukken die op de reede te voorzien waren, bij het zien bruischen en schuimen der zee, waren helaas zeer groot. Zes schepen werden door de hoos getroffen; vijf waren omgeslagen en zonken reeds; het zesde was van zijne masten beroofd, zoodat het bedekt was met hout en tuig op allerlei wijze dooréén geworpen.

De verongelukte schepen waren alle klein en behoorden in Fransche, Engelsche en Sardinische havens te huis.

Oogenblikkelijk werd er van alle kanten hulp gezonden en men mogt zoo gelukkig zijn om de bemanning en de passagiers, op vier personen na, te redden.

Terwijl men met het redden bezig was, waren er nog vijf andere hoozen in het gezigt in het NO., die zich mede naar de reede rigtten, doch gelukkig wendden zij haren loop en verdwenen weder.

In het arsenaal had de hoos drie stukken hout, voor ondermasten, van 25 meters lengte en 60 centimeters dikte, opgenomen en op 16 à 20 meters afstand op twee stukken geschut geworpen die op de kade stonden. Deze stukken werden op zijde geworpen en een daarvan in tweeën gebroken.

Een vaartuig van 15 tonnen en twee groote sloepen werden opgenomen en op gelijken afstand verplaatst. Twee dezer vaartuigjes werden geheel verbrijzeld en het derde, dat aan de kade was vast gemeerd, werd van de zee opgenomen en op eenen afstand van 16 meters omgekeerd, doch ongeschonden terug gevonden. Eene kleine barak van hout en steen, die op eene hoogte gebouwd was en tot observatorium diende, werd opgenomen, medegevoerd en op eenen grooten afstand verbrijzeld nedergeworpen. Op eene oude, aan de kade vastgemeerde korvet, die thans als lazareth diende voor de vreemdelingen die van Marseille met de packetboot waren aangekomen, werd bij het overtrekken van de hoos alles medegevoerd, verbroken of dooréén geworpen. De personen die quarantaine hielden, voelden op dat oogenblik het schip onder zich beven en dreunen en vervolgens nedervallen door de drukking van de hoos, zich daarna oprigten en omstreeks 6 a 8 meters voorwaarts sleepen. Daken van huizen, en zware eikenhouten platen, deuren en vensters werden medegevoerd en door de lucht geslingerd. Een der personen die op gemelde korvet quarantaine hield, verhaalde later dat hij binnen in het vaartuig, tijdens het overtrekken van de hoos door een dikken rook en stof was omringd van een zwavelachtigen reuk.

Tafereelen uit het zeeleven.

WINDSTILTE.

Voor ons de Oceaan. — Zijne golven rollen als bergen voorbij. Dat is de baar, die haar hoofd in den zeeboezem van Mexico verheft, om het aan de ijzeren bolwerken van Londen-Bridge te breken. Zijne oppervlakte, helder groen zoo ver het oog reikt, wordt slechts afgebroken door parelend schuim, wanneer hier of daar eene golf die eene andere inhaalt, sissend uiteenspat. Daarboven de donker blaauwe hemel van de tropische luchtstreek, waaraan enkele witte wolkjes drijven, als zoovele schepen, door den storm verwaaid, buiten den koers, verre van de gewone baan.

Op deze onmetelijke vlakte is slechts een enkel schip in zigt. Een slangvormige, scherpe romp, die op zijn rug drie masten met ligte fregatten-takelage draagt. Het is geen van die zware vaartuigen, alleen gebouwd, om de grootst mogelijke menigte passagiers of koopmansgoederen van de eene hemelstreek naar de andere over te brengen. Dit fregat behoort aan een man, die voor de zee gloeit als voor zijne bruid, en deze gaarne alleen van hare beminnenswaardige zijde vertoont. Hij wil haar niet tot eene lastdragende slavin vernederen; hij wil in hare mollige armen rusten en zich zachtkens door haar laten schommelen. En als zij toornig is, deze magtige gebiedster,

dan wil hij zich voor deze gramschap buigen, tot dat zij, ontwapend door zijne stomme onderwerping, hem weder met armen der liefde omhelst.

Het is geen schip als de andere. Zijn dek is niet opgevuld met booten, watervaten en brandhout, ten einde beneden dek te meer ruimte voor vrachtgoederen te winnen. Overal is vrije baan. Tusschen de blinkende kanonnen op het halfdek zijn aangename rustplaatsjes, die de bewoners van de kajuit tot zitten uitnoodigen. Op de gangspil staat eene van gouddraad gevlochte volière, waarin de kleine zangers uit alle luchtstreken, zingend en kweelend dooreen huppelen. Boven dit lagchende halfdek is tot afwering van de brandende zonnestralen, eene luchtige tent gespannen, wit als sneeuw en wier randen met gouddraad en purperroode zijde geborduurd zijn.

De equipage van dat heerlijke schip is op het dek verstrooid; hier en daar met een lagchend gelaat een woord met elkander wisselend of ook wel dien bezigen lediggang vertoonende, waaraan de zeeman zich bij goed weder zoo gaarne overgeeft. Het is geen op goed geluk of tot harden arbeid of bandeloozen lust bijeengeraapte manschap, die elkander ter naauwernood bij den naam kent, werktuigelijk haar werk verrigt, bij iedere ontevredenheid mort en ontevreden is en steeds een pruim tabak in den mond en vloek op de lippen heeft; het is integendeel een uitgelezen scheepsvolk, man voor man van goede afkomst, allen ijverig en naauwgezet in het vervullen van hunnen pligt; nette jongens, die den schoolmeester niet te vroeg ontloopen zijn; wel is waar slechts matrozen en ligte matrozen, maar allen van het hout, waaruit met goede officieren anijden kan.

Het is mooi weer overal. De matrozen spelen bal met goudkleurige oranjeappelen en de papegaaijen, die in het want op en neer springen, maken jagt op de schitterende vrucht. De bootsman beschouwt met welgevallen de blinkende harpoen, waarmede hij den veelkleurigen dolfijn treffen wil. Voor bij den boegspriet zingen heldere stemmen een vrolijk lied van de morgenwacht.

Alleen de man aan het roer kijkt ernstig naar het kompas, met een hoofdknikken de orders beantwoordende, welke de dienstdoende officier hem geeft.

Op dit oogenblik verneemt men eenig gerucht op den kajuits trap. De kapitein verschijnt; een jong mensch in eenigzins fantastische zeemanskleeding, rank gebouwd en toch krachtig genoeg, om den storm der elementen te trotseren. Hij is van Duitsch Frieschen stam met blonde haren en blaauwe oogen; een van die zeelieden, die er oppervlakkig, teer en buigzaam uitzien, maar zeer taai zijn en niet gemakkelijk uitgeput raken.

Eenige officieren naderen hem en doen rapport van de nachtdienst. Het is meer een eenvoudig praatje dan wel een wezenlijk rapport. Wat kan een schip, zoo uitgerust en bemand, in een warmen tropischen nacht ook overkomen? Een vliegende visch, die uit den vloed te voorschijn komende, in de stralen der maan speelt! Een glinsterende waterstraal, door een haai omhoog gespoten, die plotseling in zijn slaap gestoord werd! Een scheepsjongen, die op de ankerspil inslaapt, van de meermin of andere zeewonderen droomt en opspringend van pleizier over al de schoonheden der fabelwereld, op het voordek en de proza in de armen rolt! De kapitein hoort hen aan, maar hij let ter naauwernood op hetgeen zij zeggen en kijkt onophoudelijk naar den ingang van de kajuit. Eene jonge negerin verschijnt en meldt den Senor Capitano, dat de divina Senora opgestaan is en onmiddellijk verschijnen zal. Het gelaat des zeemans krijgt een kleur van blijdschap. Een paar negerjongens spreiden voor den ingang van de kajuit een tapijt op het dek. Weldra verschijnt eene dame, in den glans van jeugd en schoonheid en groet met een lieftalligen glimlach. Allen buigen zich voor haar, zonder een woord te spreken en alleen de jongste officier fluistert zijn nevenman in het oor: »als de zon niet al een paar uren aan den hemel stond, dan zou ik denken, dat zij nu eerst opging."

De kapitein kust de hand der dame en geleidt haar naar den voor haar gereed staanden stoel. Er wordt een keurig ontbijt opgedragen. De officieren scharen zich rondom de tafel. Men eet en drinkt, men lacht en schertst. Het is het blijde begin van een blijden dag.

Daar hoort men het geklep van eene heldere klok. Zij geeft het teeken, dat de maaltijd voor de equipage gereed is. De kapitein wenkt den bottelier en zegt: » geef aan ieder man een ration wijn, om op de gezondheid van de Senora te drinken." De matrozen zwaaijen met de hoeden en terwijl zij met volle glazen klinken, roepen zij: »Vivat Senora Estrella!"

De dame bedankt met een ligte beweging van hare hand. Een der negerjongens stelt haar een sierlijk gevlochten korfje ter hand. Een ander brengt haar een zilveren kan met water. Zij begeeft zich naar de volière en voedert het vrolijk kwinkelerend gevogelte, lacht en schertst met allen, als verstond zij dat gezang en gekweel en als wierd haar onschuldig gesnap weder verstaan. De kapitein staat met den bezielden blik eens minnaars in de aanschouwing van dat liefelijk schepsel verzonken.

(Vervolg hierna.)

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 4 dezer, van plant. *Sardam*, 12 vaten à 9,50 cent.

Scheepvaart.

Uitgeklaard,

Den 2 dezer, de Eng. schoener *Trusty*, kapt. G. Anderson, naar Demerarij, lading: 20 vaten Suiker 29,511 pond.

Idem, de Fransche schoener *la Belle Poule*, kapt. M. Giaimo, naar Caijenne, lading: 10 kisten Negerpijpen, 50 kelders Jenever, 10 roode kelders Jenever, 4 vaten Jenever en uit het Entrepot 139 groene en 21 roode kelders Jenever.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Wilhelmina, kapt. C. H. Klint, adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 10 dezer.

Cuba, kapt. Zeijlemaker, adres bij F. P. Bouguenon. — Sluit Ultimo dezer.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gisius en Co. — Sluit 4 Maart e. k.

Texel, kapt. H. J. Hubert, adres bij Gisius en Co.

Calypso, kapt. D. R. Nolles, adres bij H. C. Levy.

Goede Verwachting, kapt. A. R. de Lang, adres bij Gisius & Co.

Anna Arnoldina, kapt. van Wijk, adres bij Gisius & Co.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Plata, kapt. J. H. Henning, adres bij F. P. Bouguenon.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

ADVERTENTIEN.

Voor een eenig Heer, wordt te HUUR gevraagd: Eene *VOOR-* en *ACHTER* **KAMER**, zonder ameublement. Hierop reflecterende, vervoege men zich, bij besloten billetten onder La. Z., ter dezer Drukkerij. (1835)

A. SALOMONS,
Vendumeester,
zal *HEDEN MORGEN* verkoopen:
Eene partij 15 voets 1 duims *KOPIE* **BESLAG PLANKEN**, te bezigtigen op de Houtmarkt van den boedel S. DE LA PARRA. (1785)

Surinaamsche, *met stoom gepelde* **RIJST,** verkrijgbaar bij
(2173) H. SAWYER.

Bekendmaking.

129ste FRANKFORTER STAATS-LOTERIJ

KAPITAAL: **EEN MILLIOEN 828,450** Gulden.

Deze wel bekende en zeer voordeelige **LOTERIJ** bestaat uit **6** KLASSEN, en bevat **26,000** LOTEN, waarvan **13,600** *PRIJZEN* en **11** *PREMIëN* bekomen moeten.

De hoogste *prijzen* zijn groot *f* 200,000; *f* 100,000; *f* 50,000; *f* 25,000; *f* 20,000. *f* 15,000; *f* 12,000; *f* 10,000; *f* 6,000, *f* 4,000; *f* 3,000; *f* 2,000; *f* 1000 enz. enz.

Plannen en Loten zijn te bekomen bij de ondergeteekenden, aangestelde Agenten door het Gouvernement der vrije Stad *Frankfort* a / M. — Het bedrag der Orders voor Loten kan men in *Wissels* op de voornaamste Steden van Europa door wel bekende Handelshuizen aan ons remitteren, of aan onze Agenten te *Londen*, de Heeren S. STIEBEL & Co. 32 *Nicholas Lane*, *Lombard street*. Nederlandsche Banknoten worden ook in betaling aangenomen. — De Lijsten van iedere trekking en het bedrag der gewonnen Prijzen, zullen dadelijk en zonder het minste tijdsverlies, aan HH. Deelnemers worden toegezonden.

PRIJS DER LOTEN.

Een geheel Lot *f* **100**; een half lot *f* **50**; een kwart lot *f* **25**.

VOORDEELEN worden genoten bij het nemen van meerdere Loten:

5 geheele, **10** halve, **20** kwart Loten kosten slechts *f* **475**.
10 » » **20** » » **40** » » » » » **900**.

MORIZ STIEBEL ZONEN,
Bankiers en Gouvernements Loterij Collecteurs,
Frankfort aan de *Main*.

INFORMATIEN, PLANNEN, enz. zijn bij den Heer J. C. MULLER Az. te PARAMARIBO, te bekomen. (2174)

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**